Colecție coordonată de
Magdalena Mărculescu

David Lagercrantz

Fata care trebuia să moară

Millennium 6

Continuarea seriei
Millennium
de **Stieg Larsson**

Traducere din suedeză și note de
Laura von Weissenberg

3
TREI

Editori:
SILVIU DRAGOMIR
VASILE DEM. ZAMFIRESCU

Director editorial:
MAGDALENA MĂRCULESCU

Redactare:
CARMEN BOTOȘARU

Coperta colecției: FABER STUDIO
Ilustrație copertă: Andrei Gamarț

Director producție:
CRISTIAN CLAUDIU COBAN

Dtp:
VLAD CONDUR

Corectură:
RODICA CREȚU
ROXANA NACU

Titlul original: Hon som måste dö
Autor: David Lagercrantz

Copyright © David Lagercrantz & Moggliden AB,
first published by Norstedts, Sweden, in 2019.
Published by agreement with Norstedts Agency.

© Editura Trei, 2019, pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeul 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90 ; Fax: +4 0372 25 20 20
e-mail: comenzi@edituratrei.ro
www.edituratrei.ro

Conținutul acestei lucrări electronice este protejat prin copyright (drepturi de autor), iar cartea este destinată exclusiv utilizării ei în scop privat pe dispozitivul de citire pe care a fost descărcată. Orice altă utilizare, incluzând împrumutul sau schimbul, reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea, închirierea, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informației, altele decât cele pe care a fost descărcată, revânzarea sub orice formă sau prin orice mijloc, fără consințământul editorului, sunt interzise. Dreptul de folosință al lucrării nu este transferabil.
Drepturile de autor pentru versiunea electronică în formatele existente ale acestei lucrări aparțin persoanei juridice Editura Trei SRL.

ISBN (print) 978-606-40-0732-2
ISBN (PDF) 978-606-40-0855-8

Prolog

În vara aceea, în cartier apăruse un nou cerșetor. Nimeni nu știa cum îl cheamă și oricum nimănui nu-i păsa, deși un cuplu de tineri care trecea pe lângă el în fiecare zi îl poreclise „piticul nebun", ceea ce era cel puțin pe jumătate nedrept. Nu era vorba despre nanism congenital. Avea 1,54 înălțime și un corp bine proporționat. Dar e drept că era alienat mintal și câteodată i se întâmpla să sară la oameni și să se ia de ei, vorbind aiurea.

Altfel, ședea cel mai adesea pe o bucată de carton în piața Mariatorget, chiar lângă fântâna arteziană cu statuia lui Tor, și atunci trezea mai degrabă un sentiment de respect. Cu capul plecat și cu spatele drept, arăta ca o căpetenie în declin, ceea ce reprezenta de fapt ultima lui fărâmă de demnitate, acesta fiind chiar motivul pentru care lumea încă îi mai azvârlea câte un bănuț. Trecătorii păreau să intuiască o mândrie pierdută, și e drept că nu greșeau. Pe vremuri, lumea se înclina în fața lui.

Pierduse însă de mult totul, iar pata neagră de pe obrazul lui nu era deloc un semn bun. Dimpotrivă, arăta ca o